Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.

Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.

Prețulu insertiuniloru: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifa și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.

Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése luni 20 franci, pe trei lunĭ 10 franci.

Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administratiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 159. | Brașovŭ, Mercurĭ 20 Iulie (1 Augustŭ) | 1888.

Din causa sf. sĕrbători de mâne, diarulŭ nu va apare până Joi sera.

Brașovŭ, 19 Iulie st. v. 1888.

Diarulŭ stângei estreme maghiare „Egyetértés“ în numĕrulŭ sĕu dela 29 Iulie, într'unŭ articulŭ intitulatŭ „*tirănia prusienéscă*“, relevă mai multe mĕsurĭ, pe carĭ le-a luatŭ guvernulŭ prusianŭ în Alsația și Lotaringia, pentru a germanisa câtŭ mai repede poporațiunea acestorŭ două provincii.

Etă câteva din aceste mĕsurĭ:

„Autoritățile școlastice interdicŭ profesorilorŭ de a propune „limba francesă. Decă părinții își „tocmescŭ institutorĭ privațĭ pentru a le da copiilorŭ lorŭ lecțiunĭ din limba francesă, atuncĭ „autoritățile administrative intervinŭ pentru ca sĕ oprescă și „acéstă instrucțiune privată. Ér „direcțiunile școlare primescŭ ordinŭ ca sĕ rețină pe școlarĭ dela „studiulŭ limbei francese“.

Numai atâta mai lipsesce — adauge fóia maghiară — ca Alsațianilorŭ sĕ li se interdică a vorbi franțuzesce și sĕ se arunce în temniță aceia, carĭ cuteză a vorbi altă limbă decâtŭ cea germană.

Ne totŭ acusațĭ, — esclamă „Egyetértés“, pe noi Maghiarii că suntemŭ tiranĭ față cu naționalitățile. Sasii din Ardealŭ alarmeză tótă Europa cu plângerile lorŭ grozave despre nedreptatea ce li se face și foile germane le ascultă bucurosŭ. Cehii în deosebĭ ne imputĕ, că amŭ fi unŭ soiu de ienicerĭ, fiindŭ că nu lăsămŭ sĕ péră de fóme orfanii câtorva compatrioțĭ de ai noștri slovacĭ din țera de susŭ și-i ducemŭ în țera bogată de josŭ unde potŭ sĕ crescă și sĕ se fericéscă prin munca lorŭ.

Nu vedețĭ însĕ cum procedŭ Prușii în Alsația-Lotaringia față cu Francesii?

„Egyetértés“ reproduce mĕsurile citate în adevĕrŭ tiranice ale ocârmuirei prusescĭ cu atâta plăcere ca și când ar voi sĕ dică: ce pĕcatŭ că aceste mĕsurĭ lipsescŭ din multele dispoziții ilegale luate de cătră guvernulŭ ungurescŭ față cu scólele confesionale séu mai bine disŭ față cu scólele naționalitățilorŭ nemaghiare din Ungaria și Transilvania!

Pe când „Egyetértés“ se feresce de a se pronunța categoricŭ în favórea mĕsurilorŭ prusienescĭ și voiesce prin comparațiă sĕ micșoreze numai pĕcatele ocârmuirei, ungurescĭ față cu popórele nemaghiare, pe atuncĭ „Pesti Naplo“ diarŭ de asemenea independentŭ opozițiunistŭ, totŭ în numĕrulŭ dela 29 Iulie, cere cu insistință *grabnica maghiarisare* a elementelorŭ nemaghiare din Ungaria „pentru că numai astfelŭ Ungaria va deveni tare și va pute scăpa de primejdiă.“

Acéstă cerere formulată pe față și fără de nicĭ o sfială de „Pesti Naplo“ probeză, că șoviniștii ungurĭ suntŭ gata în totŭ momentulŭ a lua orĭ-ce mĕsurĭ tiranice pentru maghiarisarea naționalitățilorŭ.

Silința ce și-o dă der „Egyetértés“ de a face sĕ reiésă, că mĕsurile guvernului ungurescŭ suntŭ mai blânde, ca ale Prusianilorŭ în Alsația, nu dovedesce nimicŭ în favórea lorŭ decâtŭ póte numai aceea, că raporturile de putere suntŭ diferite și că ceea ce-șĭ permitŭ unii nu-șĭ potŭ permite și ceilalțĭ.

De altmintrelea procederea unor fișpanĭ cum este faimosulŭ Banfy din comitatulŭ Bistrița-Năsĕudŭ și a altora suntŭ apróпе identice cu a Prusianilorŭ în Alsația.

Față cu curentulŭ șovinistŭ, manifestatŭ de „Pești Naplo“ și de celelalte diare maghiare, naționalitățile trebue sĕ vegheze și sĕ se pună în stare de apĕrare. Vrĕndŭ sĕ-șĭ conserve esistența națională ele trebue sĕ respingă cu energiă și sĕ combată orĭ-ce mĕsurĭ maghiarisare.

O declarațiune a regelui Milanŭ.

„Budapester Correspondenz“ publică o declarațiune a Regelui Milanŭ cu privire la scirile colportate de pressă în ceea de pripesce cestiunea lui fie divorțŭ. Estragemŭ următórele din acéstă declarațiune:

Relațiunile de căsătoriă esistente între mine și regina Natalia, spre cea mai adâncă a mea părere de rĕu, în timpulŭ din urmă au formatŭ obiectulŭ unorŭ neîntrerupte conjecturărĭ din partea pressei întregĭ. Eu n'am datŭ motivŭ la acésta și n'am provocatŭ acéstă discusiune, care nicĭ într'o privință, der mai vĕrtosŭ în ceea ce atinge pe regina, n'a putută fi avantagiósă. In sensulŭ înțelegerei de acum unŭ anŭ, stabilită între mine și regina, moștenitorulŭ de tronŭ ar fi trebuitŭ sĕ-șĭ termine studiile sale în străinătate sub îngrijirea reginei; regina n'ar fi fostŭ la nicĭ unŭ casŭ împedecată, ca eventualŭ sĕ pótă veni și în Serbia pe timpŭ mai scurtŭ.

Când regina deodată mĭ-a făcutŭ cunoscutŭ din Florența, că voiesce sĕ vină în Serbia, eu am mersŭ înaintea ei la Viena, ca pe cale prietinósă sĕ-i arĕtŭ, că presența ei în Serbia pentru timpulŭ de acum nu ar fi binevenită. Regina a consimțitŭ cu părerea acésta, der ca motivŭ a adausŭ, că până când în Serbia domnesce unŭ guvernŭ atâtŭ de neplăcutŭ pentru dânsa, cum este ministeriulŭ Cristicĭ, ea nu póte veni în Serbia.

Regina a mersŭ în Wiesbaden cu programulŭ, că mai târdiu va cerceta o baiă de mare, și cu promisiunea, că fără dorința mea espresă nu va veni în Serbia. Cererea mea, ca regina sĕ petrécă în străinătate pentru a se abstține de orîce amestecŭ în luptele partidelorŭ politice, a fostŭ justificată în modŭ eclatantŭ de întâmplările ce au urmatŭ curĕndŭ după acésta.

Regina petrecuse relativŭ puținŭ timp în Wiesbaden, când deodată mĭ-a cerutŭ sĕ-i concedŭ imediatŭ ca sĕ pótă veni cu moștenitorulŭ de tronŭ în Serbia celŭ puținŭ pentru timpulŭ vacanțelorŭ de peste véră. După ce însĕ din mai multe semne se putea vedé lămuritŭ, că la acestŭ pasŭ au îndemnat'o elementele opoziționale din țeră, am aflatŭ fórte corectŭ sĕ revocŭ în memoriă reginei înțelegerea stabilită, că adecă ea numai atuncĭ va pute veni în Serbia, décă eu hotărŭ voi dori acésta. Atuncĭ am trimisŭ în Wiesbaden acelŭ proiectŭ de împăciuire, pe care regina, de sigurŭ nu pentru plăcerea mea, a lăsatŭ sĕ se publice și alŭ căruia cuprinsŭ întréga opiniune publică l'a recunoscutŭ a fi legalŭ și prevenitorŭ. Când am vĕdutŭ însĕ, că regina nu e dispusă a se conforma acestuĭ proiectŭ, am cerutŭ dela Sinodŭ divorțulŭ, avĕndŭ firma convingere, că regina, îndată ce va audi despre acésta, va primi proiectulŭ de împăciuire propusŭ, deși nu tocmai neschimbatŭ, der celŭ puținŭ ca basă a înțelegereĭ împrumutate. Mărturisescŭ sincerŭ, că eu însu-mĭ care cunoscŭ caracterulŭ reginei, m'am înșelatŭ.

Regina, de sigurŭ fiindŭ și sub influința sfaturilorŭ rele, a refusatŭ luarea orĭ cărorŭ disposițiunĭ, ba a refusatŭ chiar și o pertractare în privința acésta; pe credinciosulŭ și sincerulŭ sĕu amicŭ, pe episcopulŭ din Nișŭ, nicĭ n'a vrutŭ sĕ-lŭ primescă, ér apoi față cu autoritățile germane a observatŭ o astfelŭ de purtare, care dovedesce înaintea lumei întregĭ, că regina nicĭ ca domnitóre, nicĭ ca soțiă și mamă nu este în curatŭ cu situațiunea ei. In tótă Serbia, asupra orîcăruĭ partidŭ fără escepțiune, a făcutŭ totdeuna o impresiă neplăcută imprejurarea, că moștenitorulŭ de tronŭ se cresce în străinătate; eu însĕ totdeuna am stă-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Paul Hervien

(3)

TAINA GHEȚARULUI DE JOSŬ.

Novelă.

Traducere de **I. S. Spartali.**

I.

Ulric și Maria trăiră trei anĭ apróрe cu cele douĕsprĕdece corône ale victimei — banii acestia nu li se confiscase, numai de scârba aurului acestuia blăstematŭ.

Maria Müller se ducea sĕ schimbe banii și sĕ cumpere merinde din locurĭ depărtate, șépte séu optŭ ceasurĭ de umblatŭ până la satele cele mai apropiate.

Neputĕndŭ sĕ-șĭ mai câștige pânea ca altădată, ne mai avĕndŭ nicĭ o ocupațiune, fostulŭ călăuzŭ trăi din ce'i da o turmă mică care păștea pe o pajiște alăturĭ cu livadea ohavnică dela pólele ghețarului de josŭ.

Elŭ se învîrtea astfelŭ împrejurulŭ derîmăturii lui.

Prietinii de odinióră, ca sĕ scape sĕ nu s'atingă de dénsulŭ, ocoleau câtŭ pe colo, când erau nevoițĭ de meseria lorŭ ca sĕ trécă prin loculŭ unde ședea elŭ.

Numai sindiculŭ, care de multă vreme nu mai era în slujbă, trecea pe lângă dînsu nepăsătorŭ și se făcea că nu bagă de seamă când îlŭ saluta Tagmer.

...Trecuseră póte 15 anĭ de când se întâmplase nenorocirea aceea, când, după mai multe iernĭ grele, o scire ciudată se rĕspândi prin prejurŭ.

Ghețarulŭ de josŭ *pornise* și se cobora dreptŭ spre asilulŭ lui Tagmer.

După ce se făcură o mulțime de constatărĭ, nu se mai putŭ îndoi nimenĭ; și populația evlaviósă din vale (pe care descoperirile sciintifice n'o luminaseră încă în privința acestui fenomenŭ naturalŭ), într'unŭ țipetŭ unanimŭ aclamă puterea lui Dumnedeu și că Dumnedeu nu uită sĕ ierte séu sĕ pedepsească.

Ulric fusese celŭ dintêiu care băgase de sémă ce primejdiă îlŭ amenință.

Elŭ vĕduse cum unŭ tufișŭ de bradĭ roșĭ se îndoi și pieri apoi sub greutatea ghețarilorŭ, și cum pe locurile, odinioră verdĭ de vlăstarĭ, acum erau numai sloi de ghiață.

Adeseorĭ, nóptea, câte unŭ trunchiu, care se împotrivise multă vreme cădea cu unŭ trosnetŭ fiorosŭ, și decă se întîmpla ca elŭ sĕ nu audă căderea acésta profetică, Maria îlŭ deștepta numai de câtŭ peptru ca sĕ se sparie amêndoi.

Incet-încet, din an în an, grămada încetă a acestui viforŭ solidŭ se întinse apróрe peste totŭ loculŭ de pășune și peste nucii lui Ulric.

Bietulŭ Tagmer, nebunŭ de desperare, fu silitŭ sĕ'șĭ vêndă caprele. Când nu mai avŭ ce vinde cumpĕră unŭ bucium de Alpĭ și'i înfipse unŭ capĕtŭ pe malurile Lucinei Negre, în spre Interlaeken. Și îndată ce se ivea vre unŭ călĕtorŭ pe potecă elŭ sufla în buciumŭ și astfelŭ căpĕta câte ceva de pomană.

Oh! ce viéță nenorocită! Și când bietu cerșitorŭ, obositŭ de atâta suflare în buciumŭ, se întorcea séra acasă, căuta privirea Mariei lui. Insĕ Maria sta pe gândurĭ... ea vedea în gândulŭ ei departe o casă din care fugise și în care unŭ bărbatŭ cu înfățișarea leală îi părea că plânge pe leagănulŭ unui băețelŭ ca bujorulŭ, orfanŭ de o mamă care însĕ trăia...

Nicĭ Maria, nicĭ Tagmer nu deschideau gura, fugeau de vorbele zadarnice pe carĭ plăcea într'altă vreme sĕ și le spue. Ș'apoi, trăindŭ isolațĭ, nu mai aveau de cine sĭ de ce vorbi; ér vorbele de amorŭ nu li se mai suia pe buze.

Ghețarulŭ înainta, se oprea și ér înainta, până când chiar călăuzii fură siliți sĕ-'șĭ croiască unŭ drumŭ nou... Cu chipulŭ acesta nu mai trecea nimenĭ prin apropiere de Ulric.

Tagmer fŭ uitatŭ cu desĕvîrșire.

In primăvéra anului 1850 mormanĭ de ghiață, carĭ rĕspîndeau unŭ frig cumplitŭ împrejurŭ, înaintară până la 20 de picióre de colibă.

Atuncĭ Maria Müller murĭ de o bólă scurtă, care începŭ cu fiorĭ și se sfîrși cu delirŭ.

Vĕduvulŭ, sdrobitŭ de o durere cumplită, nu se mișcă 36 de ceasurĭ de lângă mórtă. Pe urmă, când își veni în simțirĭ, profită de o nópte luminată de lună pentru ca sĕ ducă pe prietina lui în cimitirŭ, unde o îngropă într'unŭ colțŭ în pămĕntŭ virginŭ peste care înfloreau macĭ sĕlbaticĭ.

Nimenĭ din partea locului nu se tulbură de mórtea ei, și póte că nicĭ n'a sciutŭ nimenĭ.

In cele din urmă, fiindcă nu mai trăia Maria pentruca sĕ se ducă sĕ cumpere trebuincióсele, Ulric îndrăzni sĕ s'apropie de casă....

Satulŭ se mărise, se brăzdase cu șosele nouĕ, se înfrumsețase cu case nouĕ.

Când hotărî elŭ sĕ s'apropie astfelŭ de ómenĭ, era așa de îmbĕtrânitŭ, așa de schimbatŭ încâtŭ nu'lŭ cunoscu nimenĭ. Unde pui, că de când cu întâmplarea aceea, de mai bine de 40 de ani, crescuseră două generații și societatea acésta nouă păstra o amintire prea slabă de-o istoriă nelămurită ai cărui contimporanĭ, cei mai mulțĭ, durmeau somnulŭ de vecĭ.

Cu tóte acestea lumea totŭ mai vorbea de ea din când în când; și odată, în fundulŭ unei cârciumĭ, Tagmer fŭ întrebatŭ de una și de alta fiindcă îlŭ ve-

rui cu hotărîre, ca moștenitorulŭ de tronŭ sĕ rĕmână la sinulŭ mamei sale, deși acésta îmi causa mie greutatea, că în fiăcare anŭ trebuia sĕ facŭ drumurĭ marĭ pentru a-mĭ cerceta fiiulŭ. Faptulŭ acesta explică marea însuflețire, cu care fu întêmpinată în întrégă Serbia sosirea moștenitorului de tronŭ.

Atâtŭ propunerea, câtŭ și ulteriŏra mea cerere de divorțŭ am sciutŭ sĕ le țiinŭ cu totulŭ secrete și ce privesce persóna mea, decă s'ar fi stabilitŭ între noi o înțelegere, nicĭ-odată n'ar fi ajunsŭ lucrulŭ în publicitate. Dér de-odată mĕ pomenii cetindŭ în diare telegramele reginei către Sinodŭ, către metropolitŭ și către ministerŭ în textulŭ orginalŭ din vorbă în vorbă. Am vĕdutŭ atuncĭ, că întrĕga afacere, cu tóte amĕnuntele ei, este dată publicitățiĭ... Regina este dusă în rătăcire de acele elemente nevrednice de încredere, ba potŭ dice dușmănóse statului, carĭ vréu s'o facă sĕ crédă, că suntŭ supușii credincioșĭ ai dinastiei și că numai fața cu regele suntŭ dușmanĭ. Acestei asertiunĭ — deși neadevĕrulŭ, ba chiarŭ nebunia esprimată în ea este clară ca lumina sórelui — 'i dă însĕ credĕmĕntŭ acea parte a publicului, care nu are independența cugetărei. Acestŭ modŭ de cugetare esplică și faptulŭ, apróçe de necredutŭ, că adecă regina — deși în diua premergĕtóre 'i s'a spusŭ hotărîtŭ de către președintele poliției din Wiesbaden, că în casulŭ, decă moștenitorulŭ de tronŭ nu l'ar trimite la gară până la órele 10 a. m., va usa de puterea oficiului sĕu pentru a duce pe moștenitorŭ cu forța — a lăsatŭ cu tóte acestea sĕ urmeze traducerea în faptă a acelorŭ amenințărĭ, așa că la despărțire n'a pututŭ sĕ dică altŭ ceva fiiului sĕu, căruia până atuncĭ nimicŭ nu-i tăinuise, decâtŭ sĕ-i rostéscă numele câtorva bărbațĭ declarațĭ opoziționalĭ, observândŭ, că numai acești bărbațĭ suntŭ sincerii amicĭ ai meștenitorului de tronŭ, ai părinților lui, toțĭ ceilalțĭ, încă chiar și consiliarii aflătorĭ în oficiu, suntŭ cei mai marĭ inimicĭ ai dinastiei...

Pressa germană și maghiară din Austro-Ungaria, mai vêrtosŭ în urma purtărei ne'nțelésă a reginei, trebue s'o recunóscă, că a scrisŭ forte obiectivŭ și în tonŭ moderatŭ despre întrégă afacerea. Naturalŭ, că nu potŭ sĕ mĕ esprimŭ astfeliu și despre acea pressă din Ungaria, care pe mine mĕ uresce atâtŭ de multŭ, și cu atâtŭ mai puținŭ potŭ sĕ mĕ esprimŭ astfeliu despre pressa din Boemia. Acestei presse, după cum se vede, nu-i place nicĭ-decum, că stau solidŭ și credinciosŭ la marginea statului vecinŭ; acéstă pressă dă espresiune cu totulŭ pe față simpatiei ce-o are pentru lupta de subminare contra mea ca rege și contra politicei mele, decă póte sĕ crédă, că prin acésta se pune în contra intereselorŭ austro-ungare și că face plăcerea Rusiei.

Nu e mirare déră, decă în urma agitațiunilorŭ din ultima sĕptĕmână am devenitŭ cam nervosŭ și din asta causă mĭ-am pusŭ de gândŭ sĕ facŭ pe câteva sĕptĕmânĭ o escursiune la munțĭ împreună cu fiiulŭ meu, care se află bine și voiosŭ și care acum șĭ-a întreruptŭ studiile sale, afară de studiulŭ musicei".

„Budapesti Hirlap" dice, că aceste plângerĭ ale lui Milanŭ se referescŭ la pressa sêrbéscă din Ungaria, care, împreună cu diarele cehe, agitéză pe supușii Serbiei contra regelui. Cere dela ministrulŭ-președinte Tisza sĕ ia mĕsurĭ contra acestorŭ tendințe a unorŭ panslaviștĭ, carĭ la Neoplanta tradéză inimicului străinŭ patria lorŭ, pe Ungaria și pe Serbia".

SCIRILE DILEI.

„Kolozsvar" aduce scirea, că ierĭ diminéță, 30 Iulie st. n., *a murită* în localitățile otelului „Panonia" din Cluș prințul *George Ghica*. Prințul Ghica a fostŭ omŭ bĕtrânŭ; a locuitŭ în Clușiu apróçe 10 anĭ în care timpŭ a dusŭ o viéță cât sĕ póte mai retrasă. In corespondență n'a statŭ decâtŭ doră numai cu o rudeniă a sa din Francia, despre care se dice că i-ar fi fostŭ mamă maşteră. Servitorulŭ, care 9 anĭ de dile a servitŭ pe stăpânulŭ sĕu în Clușiu, mărturisesce, că în diua premergĕtóre morții prințulŭ a fostŭ sănĕtosŭ și că diminéța la orele 7 s'a aflatŭ mortŭ în patŭ, fără a se sci decă a avutŭ vre-o suferință. Se crede că ar fi fostŭ lovitŭ de apoplexiă. S'a dispusŭ oficialŭ secționarea lui pentru a se constata causa morții. Despre casulŭ morții s'a telegrafiatŭ consulatului austro-ungarŭ din Bucuresci cu scopŭ ca sĕ încunosciințeze despre acésta pe rudenii.

*

O telegramă din Berlinŭ anunță, că în 26 l. c. a muritŭ consilierulŭ secretŭ Dr. *Hermann Bonitz* în etate de 74 de anĭ. In anulŭ 1849 Bonitz a fostŭ chematŭ la Viena de către contele Leo Thun, unde a ocupatŭ postulŭ de profesorŭ universitarŭ pentru filologia clasică și s'a interesatŭ pentru reorganisarea învĕțămĕntului la școlele medii. La 1875 a fostŭ chematŭ înderĕptŭ la Berlinŭ unde a condusŭ unŭ gimnasiu. Elŭ a fostŭ unŭ mare susțiitorŭ alŭ studiilorŭ clasice pentru școlele medii. Planulŭ sĕu de învĕțămĕntŭ l'am întrebuințatŭ și noi în Transilvania până a nu fi fostŭ introdusă noua lege unguréscă de instrucțiă.

*

Dintr'unŭ tablou generalŭ alŭ ministeriului românŭ de finanțe cu privire la *comerciulŭ României cu țerile străine în anulŭ 1886* aflămŭ, că în anulŭ 1886 România a importatŭ mărfurĭ în valóre de 296,497,362 lei, adecă: cu 63,409,816 lei mai puținŭ ca în 1883; cu 1,511,89 lei mai multŭ ca în 1884 și cu 27,958,212 lei mai multŭ ca în 1885. Totŭ în anulŭ 1886 România a exportatŭ mărfurĭ în valóre de 255,547,263 lei, adecă: cu 34,896,984 lei mai multŭ ca în 1883; cu 71,431,721 lei mai multŭ ca în 1884 și cu 7,579,062 lei mai multŭ ca în 1885. Pentru mărfurile importate în 1886 s'au perceputŭ taxe în sumă de 16,676,139 lei; pentru cele exportate s'a perceputŭ suma de 497,456 lei.

*

La *jubileulŭ din Chiev* a sositŭ o mulțime de óspețĭ din tóte părțile, între carĭ Arseniu, archimandritulŭ sfântului mormêntŭ din Ierusalimŭ, mitropolitulŭ muntenegreanŭ Ilarionŭ, archimandritulŭ bisericei grecescĭ din Petersburgŭ, archimandritulŭ din Iași Donicĭ și principele Vogoride, totŭ din Iași. Din Bucurescĭ Costaforu redactorulŭ „Epocei". Din Serbia redactorulŭ fóiei „Odjek.", precum și o mulțime de profesori și de comercianțĭ.

*

Direcțiunea căilorŭ ferate române face cunoscutŭ că, cu începere dela 13 (25) Iuliu curentŭ, *s'a deschisŭ linia Crasna-Dobrina* pentru traficulŭ de călĕtorĭ, bagage și mărfurĭ de mare și mică iuțélă.

*

Din România s'au exportatŭ în decursulŭ lunilorŭ Aprilie și Maiu din anulŭ acesta *346,672 litri de spirtŭ*, representândŭ o tăriă de 3.288,327 grade. Cea mai mare exportațiune se face de fabrica Marinescu-Bragadiru, care singură a exportatŭ în lunile de mai susŭ 107,674 litri.

*

După scirile mai nouĕ sosite din Francia, *recolta grâului* de acolo, care se credea a fi apróçe mijlociă, va lăsa unŭ deficitŭ. Plângerile suntŭ generale. Deficitŭ se póte evalua la a 5-a parte din recolta anului trecutŭ. Sĕcara stă mai bine decâtŭ grâulŭ; orzurile și ovĕsurile suntŭ forte frumóse.

*

Cu privire la *Tirgulŭ de rimătorĭ dela Severinŭ* buletinulŭ direcțiunei din sĕptĕmâna acésta constată următórea situațiune: Rîmătorĭ intrațĭ în tîrgŭ până în diua de 25 Iuniu 1888, 8499. Din aceștia au eșitŭ în dilele de 25, 27 și 28 Iuniu și s'au transportatŭ în interiorulŭ țĕrei 718, și în Austro-Ungaria 618. Rîmătorĭ ucișĭ au fostŭ 7; acei rĕmașĭ în sălașe spre îngrășare 7156. Prețurile suntŭ totŭ în scădere, variândŭ între 75 și 82 banĭ kilogramulŭ, după deducțiunea de 45 kilograme viéța la pĕrechea de rîmătorĭ și 4% redușĭ. Sănĕtatea vitelorŭ este escelentă; sosirile însĕ au diminuatŭ din causa căldurilorŭ.

Presemnele unorŭ nouĕ turburărĭ în Cușteiu.

Cetimŭ în „Egyetertes" dela 29 Iulie următórele, pentru carĭ lăsămŭ rĕspunderea în sarcina acestei foi:

Locuitorii renumitei comune Cușteiu érășĭ începŭ a murmura. In timpulŭ mai nou ei șĭ-au îndreptatŭ mânia asupra notarului comunalŭ Florentinŭ Aurelŭ, din causă că acesta procede energicŭ contra ómenilorŭ blăstămațĭ. Cu câteva dile mai nainte s'au aflat lipite pe ușa locuinței notarului două scrisorĭ anonime, prin care notarulŭ este amenințatŭ, că va fi împușcatŭ.

Aceste scrisorĭ suntŭ de următorulŭ cuprinsŭ:

„D-le notarŭ! Iți facŭ cunoscutŭ, că s'au conjurat contra d-tale sĕ te omóre. Păzesce-te; d-ta ești peste mĕsură severŭ. Ține cu noi și te vomŭ face bogatŭ; decă nu vei face astfelŭ, vei muri. Du-te de aicĭ până cândŭ încă nu e prea târdiu."

A doua scrisóre sună așa:

„D-le notarŭ! Iți facŭ cunoscutŭ, că s'au hotărîtŭ sĕ te împusce. Păzesce-țĭ bine viéța. Decă D-ta voiescĭ cu rigórea d-tale sĕ ne nimicescĭ pe noi, se scii că vei fi perdutŭ. D-ta nu vrei se fii de partea nóstră, cu tóte că voimŭ sĕ te facemŭ omŭ bogatŭ. Adu-țĭ aminte că *d-ta ești Ungurŭ, pe când noi suntemŭ Românĭ...*"

Florentinŭ nu s'a speriatŭ de aceste amenințărĭ și nu s'a alăturatŭ de partea blăstămațilorŭ, deși, considerândŭ esperiențele din trecutŭ, cu dreptŭ cuvêntŭ s'ar fi pututŭ teme de amenințările ómenilorŭ din Cușteiu

Altmintrelea nicĭ starea siguritățiĭ publice nu e pré bună în Cușteiu. Sĕptĕmânile trecute s'au întêmplatŭ pe câmp mai multe furturĭ, ér Ioanŭ Borca a voit sĕ lovéscă cu sapa în capŭ pe Popovits Dumitru, care era la câmpŭ și pe care la rănitŭ numai la unŭ brațŭ fiind că s'a apĕratŭ bine.

Tóte acestea facŭ necesarŭ, ca *sĕ se susțină și mai departe mĕsurile polițienescĭ estra-ordinare din Cușteiu.*

Altmintrelea nicĭ *Birsŭulŭ* (Beregszo) nu stă cu multŭ înderĕtulŭ Cușteiului. Acolo încă suntŭ la ordinea dilei întem-

---

deau bĕtrânŭ. Pentru norocu lui, lumea făcu numai hazŭ de elŭ, de aerulŭ lui uimitŭ.

Pe urmă, fiindcă îmbĕtrânea, se făcŭ mai îndrăsnețŭ....

Cuteză sĕ s'amestice ér cu sătenii; și, ascultând cu băgare de sémă totŭ ce se vorbea, se încredință, că numai unŭ singurŭ omŭ mai trăia dintre cei de pe vremea nenorocirii, și omulŭ acesta care trăia era sindiculŭ, omŭ de o sută de anĭ, care mai că nu eșea din casă.

Insĕ într'o di, luminatŭ de bunulŭ sóre, Tagmer se puse pe fugă când zări pe unchiașulŭ acela în balconŭ.

(Finea va urma.)

O sêrbătóre populară în Serbia.

Slava.

In Serbia locuitorii au unŭ obiceiu specialŭ lor, care nu se găsesce la popórele vecine Croații și Bulgarii, carĭ suntŭ de aceeașĭ rassă și a cărorŭ rudeniă cu Sêrbii este așa de apropiată. Acestŭ obiceiu constă în serbarea patronală numită *Slava*.

Din cercetările din urmă ale scrutătorilorŭ sêrbĭ reese, că originea acestei sêrbărĭ se perde în cea mai depărtată anticitate. Ceea ce se póte afirma cu siguranță însĕ este, că chiar în timpulŭ păgânismului se sĕrbătorea în țéra sêrbilorŭ *Slava*.

Atuncĭ fiecare casă, adecă fiecare familiă sêrbă, avea deii sei de casă (larii) sub a cărorŭ protecția se puneu și ale cărorŭ favorurĭ și le asigurau prin darurĭ și sacrificiĭ.

Sate întregĭ, precum și familiile a parte aveau deulŭ lorŭ (de casă); forte desŭ se vedeau sate întregĭ locuite de membrii unei singure familii.

După convertirea lorŭ la creștinismŭ, Sêrbii păstrară acestŭ cultŭ alŭ deilorŭ domesticĭ, chiar mai multe secule, pentru că obiceiulŭ se înrădĕcinase într'ênșii în așa gradŭ, încâtŭ clerulŭ creștinŭ găsindu-se în imposibilitate d'a depărta acéstă urmă de păgânismŭ, se hotărî sĕ lase neatinse formele ceremoniale consacrate deilorŭ de casă, însĕ dete acestorŭ protectorĭ ai căminului nume de sfințĭ creștinĭ.

S'a atribuitŭ acestora din urmă aceeașĭ putere protectóre ca deilorŭ de casă.

Intru câtŭ privesce alegerea sfântului, legenda face pe Sêrbĭ sĕ crédă, că strămoșii lorŭ adoptau dreptŭ patronŭ pe acela dintre sfințĭ, care era celebratŭ de Biserică în diua convertirei Sêrbilorŭ la creștinismŭ. Deși nenumĕrate generațiunĭ s'au suacedatŭ dela începutulŭ acestui obiceiu, diua sĕrbătorii patronale a rĕmasŭ aceeașĭ, și celebrarea sa n'are nicĭ unŭ amestecŭ cu diua aniversară a sântului, pe alŭ cărui nume l'a primitŭ capulŭ familiei botezându-se, ceremoniă, care se vede de asemenea în alte țĕrĭ slave.

Slava a păstratŭ printre vécurĭ caracterulŭ sĕu vechiu, și practicarea ritului creștinŭ se amestecă cu usanțele păgâne; astfelŭ, după rugăciunile către Dumnedeu pentru membrii familiei, urméză ofrandele către patronŭ, apoi primirea rudelorŭ și amicilorŭ pe care fiecare le îngrijesce cum e mai bine. Aceste recepțiunĭ anuale suntŭ însoțite d'o mare solemnitate pe care trebue s'o observe fiecare familiă în unele localitățĭ. Sĕrbătorile duréză adesea trei dile.

Darurile se compunŭ: dintr'o luminare de céră, o plăcintă de grâu fiertŭ, tămâe, untŭ de lemnŭ și vinŭ. Luminarea arde până se dice toastulŭ în onórea serbărei. In acelașŭ momentŭ se aduce tămâia de care pe rĕndŭ se tămâiă luminarea, plăcinta și óspeții. Apoi se aduce vinulŭ într'unŭ paharŭ, din care pe rĕndŭ vorŭ înghiți de câteva orĭ membrii familiei și asistenții.

Aceștia, în timpulŭ ceremoniei, sunt toțĭ strînșĭ împrejurulŭ mesei pe care suntŭ puse lumânarea și celelalte obiecte ce compunŭ ofranda. In urmă fiecare ia și mănâncă câteva grăunțe de grâu fiertŭ, pe care preotulŭ parochiei le-a binecuvêntŭ, fiă la biserică, fiă în casă. După aceea preotulŭ și capulŭ familiei (uneorĭ unulŭ din invitațĭ în loculŭ celui din urmă) iau plăcinta și ținêndu-o fiă-care de câte o parte o taie cu ceremoniă după ce au udat'o cu vinŭ. Mai târdiu se împartŭ bucățile acestei plăcinte între asistențĭ. Restulŭ de tămâie și untŭ de lemnŭ se dă preotului sĕ le întrebuințeze la biserică în timpulŭ serviciului divinŭ.

Fiă-care satŭ sêrbescŭ fiindŭ pusŭ sub patronagiulŭ unui sfântŭ, are, ca și familiile, diua sa de sĕrbătóre în care se sĕvîrșesce o slujbă sfântului și lui Dumnedeu, spre a le cere protecțiunea cerescă contra grindinei, secetei, ploilor marĭ, și în generalŭ contra a totŭ ce póte vătăma recoltele.

plările, carĭ probéză, că starea siguritățiĭ publice este negligeată în modŭ extraordinarŭ. Furturile prin spargere și uciderile producŭ frică ne'ntreruptă nu numaĭ între locuitoriĭ din comună, ci și între locuitoriĭ din întrégă Ungaria de medă-dĭ și se pare, că cuibulŭ matadorilorŭ principalĭ este maĭ cu sémă Birseulŭ. Aci stă ascunsŭ pe la cumetrii luĭ renumitulŭ *Stoia Sâmpetranu*. Acesta este paserea acea bună, căruia 'i se atribue ultimulŭ *atentatŭ cu dinamită*. Atentatulŭ din vorbă a fostŭ îndreptatŭ contra notaruluĭ Andrescu. Cu Stoia Sâmpetranu este încuscrită jumătate comuna și de aicĭ se esplică causa pentru care gendarmeria nu póte pune mâna pe elŭ. Altmintrelea nu e mirare décă ișĭ jócă meudrele după placŭ, căcĭ eĭ imediatŭ te ameninţă cu aprindere și omorŭ. Primăria comunuală a cerutŭ dela vice-șpanulŭ comitatuluĭ Timișóra, ca în interesulŭ siguranţeĭ publice sĕ le trimită 24 gendarmĭ; până acum însĕ acéstă cerere a rĕmasŭ fără nicĭ unŭ resultatŭ, ba ce e maĭ multŭ, nicĭ cu privire la atentatulŭ cu dinamita din rĕndulŭ trecutŭ nu s'a pornitŭ nicĭ o cercetare.

Pentru impedecarea emigraţiunilorŭ.

În maĭ multe orașe din Galiţia au fostŭ prinșĭ câţiva ómenĭ, carĭ suntŭ în suspiţiune, că protegiază pe emigranţiĭ prin mijlóce ne permise de lege. In privinţa acésta se comunică din Cracovia următórele:

„Uneltirile unorŭ agenţĭ, carĭ îndemnau pe poporŭ sĕ emigreze, au atrasŭ de multŭ atenţiunea gendarmerieĭ și poliţieĭ de aicĭ. Dumineca trecută, poliţia cu consensulŭ autorităţilorŭ și alŭ procuratureĭ de statŭ din Wadowice, a luatŭ în fine disposiţiile necesare pentru împedecarea acestorŭ uneltirĭ. Marţĭ diminéţa au fostŭ arestaţĭ în Oswiecip 19 individĭ suspecţĭ și în proprietatea acestorŭ arestaţĭ s'a aflatŭ unŭ milionŭ în banĭ gata și hârtiĭ de valóre."

S'au făcutŭ totodată perchisiţiunĭ domiciliare și în alte maĭ multe orașe ale Galiţieĭ. Până acum au fostŭ prinșĭ în urma acestorŭ perchisiţiunĭ 22 de indivizĭ și alţĭ 26 suntŭ în cercetare.

După cum se scrie din Lembergŭ, președintele cerculuĭ Biala, cu numele Froedrich, va fi pensionatŭ fiindŭ acusatŭ, că nu este destulŭ de energicŭ și că prin acésta a ajutoratŭ indirectŭ uneltirile agenţilorŭ. In Oswiecie, unŭ orășelŭ cu abia 5000 locuitorĭ, se află 10 agenturĭ privilegiate pentru mijlocirea emigraţiunilorŭ, carĭ dispunŭ de numeroșĭ agenţĭ. Prin intervenirea acestorŭ agenturĭ au emigratŭ anulŭ trecutŭ în America 35,000 de ómenĭ. Cercetările se continuă.

România și Esposiţiunea din 1889.

In cestiunea *participăreĭ Românieĭ la exposiţiunea universală din Parisŭ, dela 1889*, d-lŭ *Berger*, directorŭ generalŭ alŭ exploataţiuneĭ, a adresatŭ principeluĭ *G. Bibescu* o scrisóre, pe care o aflămŭ publicată în „Epoca" și în care d-lŭ Berger face cunoscutŭ, că ar pute reserva pentru exposiţiunea română treĭ despărţiturĭ din Galeria sud-vestică a secţiuneĭ industriilorŭ diverse, în Palatulŭ din câmpulŭ luĭ Marte.

D-lŭ Berger ar dori sĕ scie câtŭ maĭ curĕndŭ, décă comitetulŭ românŭ se hotărăsce a accepta acestŭ locŭ, singurulŭ care maĭ rĕmâne vacantŭ și de care, dice d-sa, era sĕ dispună în favórea uneĭ alte ţĕrĭ. Acestŭ locŭ are o suprafaţă de 375 m. p.

Spre a da instalaţiuniĭ caracterulŭ naţionalŭ, d-lŭ Berger rógă pe comitetŭ sĕ stabiléscă pe lungimea de 25 metri, care i-ar aparţine, o *faţadă decorativă de stilŭ românŭ*.

Comitetulŭ va fi autorisatŭ a întruni în acestŭ locŭ tóte produsele ce vorŭ trimite expunĕtoriĭ seĭ naţionalĭ, afară de lucrările de artă (sculptură și pictură) carĭ șĭ-arŭ afla unŭ locŭ maĭ potrivitŭ în Palatulŭ Belelorŭ-Arte, unde administraţiunea francesă se însărcinéză cu tóte cheltuelile de instalaţiune.

In urma aceste scrisorĭ, principele *George Bibescu* a adresatŭ unŭ apelŭ către membriĭ comitetuluĭ naţionalŭ. In acestŭ apelŭ d-lŭ Bibescu face între altele cunoscutŭ, că din interesulŭ ce la avutŭ pentru participarea Românieĭ la acéstă exposiţiune a părăsitŭ băile dela Ems și s'a stabilitŭ deocamdată în Parisŭ, unde a formatŭ unŭ comitetŭ românŭ al căruĭ sîmbure se compune, pentru momentŭ, din d-niĭ Al. *Ciurcu*, *Hillel*, Petre *Millo*, Vladimire *Ghica*, C. *Costescu-Comăneanu*, I. *Lenşă*; și a alăturatŭ pe lângă acești domnĭ doĭ membri indispensabilĭ francesĭ, carĭ, prin inalta lorŭ valóre sciinţifică și morală, prin activitatea și influenţa lorŭ, vorŭ face Românieĭ cele maĭ marĭ serviţiĭ; aceștia suntŭ d. colonelŭ *Dally* din armata teritorială, fostŭ oficerŭ superiorŭ de zuavĭ, oficerŭ alŭ Legiuniĭ de onóre și personalitate cunoscută de totŭ Parisulŭ, — și d. C. *Lecoeur*, arhitectŭ alŭ guvernuluĭ, omŭ de talentŭ, cavalerŭ alŭ Legiuniĭ de onóre.

Prin acești domnĭ, dice d-lŭ Bibescu, mĭ-am asiguratŭ deja unŭ biurou și unŭ șopronŭ, pe care doĭ amicĭ ni le vorŭ ceda în modŭ gratuitŭ. Acesta e unŭ adevĕratŭ norocŭ, căcĭ astădĭ nu se maĭ găsescu decâtŭ cu preţurĭ exorbitante.

Domnulŭ Bibescu află necesarŭ, ca comisarulŭ generalŭ românŭ la Exposiţiunea universală francesă sĕ trateze, chiar de acum, cu una din companiile maritime, și sĕ caute a obţine ceva maĭ bine decâtŭ cele 30 % deja acordate prin caietulŭ de sarcinĭ alŭ Exposiţiuniĭ și de către *Mesageriile Maritime*.

Câtŭ pentru cheltuielĭ, d-sa crede, că guvernulŭ va consemţi a acorda în scopulŭ acesta 100 până la 150 miĭ de francĭ și cu acéstă sumă crede, că România se póte înfăţișa cu onóre la Exposiţiunea francesă. La casŭ de lipsă ar pute venì în ajutorŭ și iniţiativa privată prin organisarea câtorva marĭ serbărĭ publice.

Intâmplărĭ diferite.

Sinucidere. Cassierulŭ dela perceptoratulŭ din Felegyhaza, Mihalovics Kalman, după-ce a defraudatŭ din baniĭ de dare aĭ orașuluĭ 25,000 fl., s'a împușcatŭ. Se dice că lipsa de controlŭ a causatŭ acéstă defraudare, deórece de 9 anĭ nimenea n'a controlatŭ starea casseĭ.

Martorĭ falsĭ. Dilele acestea s'au terminatŭ cercetările pornite contra uneĭ bande de martorĭ falsĭ, ce s'a descoperitŭ încă la finea anuluĭ trecutŭ în Kun-Felegyhaza din Ungaria. Conducĕtorulŭ bandeĭ este unŭ așa numitŭ Fekete Urban, care a fostŭ odată învĕţătorŭ poporalŭ și care dispune de-o avere de vre-o 25,000 fl. Intre matadoriĭ principalĭ se află maĭ mulţĭ inșĭ, carĭ asemenea dispunŭ de avere. Persónele de rĕndŭ din acéstă bandă suntŭ lipsite de orĭ ce avere; din taxele ce le primeau însĕ pentru depunerile lorŭ false puteau sĕ trăiéscă bine. Când vr'unulŭ dintre fruntașiĭ bandeĭ avea lipsă de banĭ, făuria unŭ contractŭ cu doĭ martorĭ falsĭ, ca și cum d. es. cutare orĭ cutare i-ar datori o anumită sumă de banĭ; pe basa acestuĭ contractŭ intenta apoĭ procesŭ și câștiga. S'au descoperitŭ fórte multe înșelătoriĭ de natura acésta, căcĭ banda memorată ișĭ esercită meseria eĭ timpŭ de 12 anĭ, păgubindŭ nenumĕraţĭ ómenĭ. Afară de primulŭ conducĕtorŭ, toţĭ ceialalţĭ membri aĭ bandeĭ, între carĭ se aflau fete, femeĭ bĕtrâne, feciorĭ și bărbaţĭ bĕtrânĭ, au mărturisitŭ adevĕrulŭ înaintea legeĭ. Acești nefericiţĭ ómenĭ, carĭ pentru o depunere falsă primiau câte 5 fl., erau supușĭ uneĭ discipline adevĕratŭ militărésca.

Concertŭ în Brașovŭ.

Mâne, Mercurĭ, în 1 Augustŭ st. n. 1888 se va da o *serată cu concertŭ în grădina dela Nr. 1.* în favórea fonduluĭ de pensiune pentru diriginţiĭ de musică militară c r. Musica militară va esecuta sub conducerea bravuluĭ eĭ dirigentŭ A. *Kraus* următórea programă:

I. Ouvertura la opera *„Oberon"* de C. M. Weber. 2) Piesă nouă: *„Donauweibchen"* valsŭ de Ioh. Strauss. 3) Pilger-chor und Lied an den Abendstern" din opera *„Tannhäuser"* de R. Wagner. 4) Prima esecutare: *„Kommst du?"* Polca française de A. Kraus. 5) Prima esecutare: *„Symphonia Nr. 6"* de W. A. Mozart I Adagio. II Poco Adagio. III Menuet. IV. Presto. 6) Piesă nouă: *„Fraculist"*, gavotă de A. Czibulka. 7. Piesă nouă: *„Moment-Aufnahmen"*, potpuriu de A. Kraus. 8) Fragmente din opera ungurésca *„Bánk-bán"* de Erkel Ferencz. 9) *„Hora Transilvaniei"* de A. Kraus.

Concertulŭ se va începe la orele 8 séra.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Copenhaga, 31 Iulie. Impĕratulŭ Germanieĭ a sositŭ aicĭ erĭ la 11 1/2 din di. Forturile danese și corăbiile l'au salutatŭ cu salve de tunurĭ. Pe vapóre private se aflau mulţime de ómenĭ, carĭ au salutatŭ pe Impĕratŭ cu aclamaţiunĭ simpatice.

DIVERSE.

Banchetulŭ surdo-muţilorŭ. In Parisŭ s'a serbatŭ la 21 l. c. aniversarea de o sută de anĭ a institutuluĭ de surdo-muţĭ. Aniversarea s'a serbatŭ între altele și printr'unŭ banchetŭ, la care au luatŭ parte 200 de surdo-muţĭ, între carĭ se aflau și maĭ multe dame. La acestŭ banchetŭ, în adevĕrŭ liniștitŭ, erau și câţĭva óspeţĭ carĭ sciau sĕ vorbéscă. Se încinse voiă bună între surdo-muţĭ, uniĭ dintre eĭ începură sĕ toasteze, vedĭ bine nu cu gura, ci cu ajutorulŭ propriuluĭ lorŭ modŭ de vorbire pe degete. Unul dintre oratorĭ a manifestatŭ atâta sentiment în vorbirea luĭ, încât mulţĭ dintre „ascultătorĭ" involuntarŭ erupseră în aplause. Se vede dér că și surdomuţilor le este dată posibilitatea de a figura între agitatorĭ.

Cursulŭ pieţeĭ Brașovŭ

din 24 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulu		6 1/2—8% pe anŭ.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 30 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	102.15
Renta de hârtiă 5%	90.65
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.75
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.80
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datorieĭ căilorŭ ferate de ostu ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Mărcĭ 100 imp. germane	60.87
Londra 10 Livres sterlinge	124.50
Imprumutulu cu premiulu ungurescŭ	130.50
Renta de hârtiă austriacă	81.30
Renta de argintŭ austriacă	82.10
Renta de auru austriacă	111.90
Losurĭ din 1860	139.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Aceste dile de sĕrbătorĭ cadŭ între Pascĭ și Rosalii. Fiindcă se întêmplă ca sĕ nu fiă biséricĭ în tóte satele, se ia dreptŭ sanctuarŭ alŭ ceremonieĭ unŭ arbore frumosŭ pe trunchiulŭ căruia se gravéză o cruce. Acelŭ arborŭ de atuncĭ se socotesce ca unŭ obiectŭ de pietate. Este opritŭ de a se urca cineva pe elŭ și d'a-ĭ culege fructele, décă e arbore fructiferŭ, și s'ar crede că se comite o fără de lege tăindu-lŭ.

Decĭ, în diua de sĕrbătóre, totŭ satulŭ se adună în jurulŭ acestuĭ arbore și după ce preotulŭ binecuvintéză apa și spune câteva rugăciunĭ, ţĕraniĭ îlŭ urméză în procesiune cu capulŭ golŭ, purtândŭ icóne, crucĭ, luminărĭ și alte embleme sfinte și cântândŭ rugăciunĭ pentru prosperitatea recoltelorŭ și pentru fericirea locuitorilorŭ.

Ei străbatŭ astfelŭ livedile, câmpiile semĕnate și revinŭ prin partea opusă ca sĕ se reunéscă la umbra arboreluĭ sfântŭ, după-ce au ocolitŭ totŭ satulŭ. Apoĭ preotulŭ reîncepe rugăciunile sale, se gravéză o cruce nouă în arbore și mulţimea începe sĕ mănânce. Ospĕţulŭ este în generalŭ datŭ de săteniĭ ceĭ avuţĭ; alte orĭ asistenţiĭ 'șĭ aducŭ fiecare bucatele lorŭ.

Acéstă răpede schiţare, permite cred, ca cineva sĕ'șĭ potă înfăţișa îndestulŭ caracterulŭ generalŭ alŭ acestuĭ obiceiu naţionalŭ, care a esistatŭ totdeuna la Sĕrbĭ și care este probabilŭ, că se va conserva încă pentru multe secole.

(Va urma).

Castelulŭ Peterhoff.

(Fine.)

Biserica e zugrăvită albŭ, cu poleelĭ bogate. Altarulŭ e despărţitŭ prin unŭ didŭ plinŭ de sfinţĭ, ca în tóte bisericele ortodoxe. Acéstă despărţitură (catapiteasmă) are treĭ ușĭ. Cea din mijlocŭ se numesce ușa Impĕratuluĭ; numaĭ Ţarulŭ are dreptulu a întra prin ea. Ea e maĭ tot-de-una închisă cu unŭ grilaj, așa că se póte vede ce se petrece în dosulŭ eĭ.

Ortodoxia permite de a se reproduce cu văpselĭ chipulŭ sfinţilorŭ; ea admite cântulu în serviciulŭ religiosŭ, însĕ exclude orĭ-ce imaginĭ sculptate și cântulŭ cu instrumente. In bisericile ortodoxe cântă cântece vechĭ, fórte frumóse, luate dela Răsăritŭ maĭ tóte, unde au cădutŭ în uitare și la Roma se cântă cântece orientale. Insĕ aceste cântece nefiindŭ însoţite de instrumente suntŭ fórte greu de executatŭ și cerŭ multŭ exerciţiu.

Trecĕnd prin parculŭ englesŭ ajungĭ la *Monplaisir*, căsuţă mică de plăcere, zidită de Petru-cel-Mare. Casa e aședată la o posiţiă fórte frumósă, între arborĭ tufoșĭ.

Impĕratulŭ Nicolae a făcutŭ multŭ pentru a înfrumseţa Peterhoff-ulŭ. Elŭ a construitŭ șosele în tóte părţile, a făcutŭ sĕ se sape o mulţime de basene pentru apă și a uscatŭ ast-feliu pĕmêntulŭ pe o întindere mare; a clăditŭ în sfârșitŭ o mulţime de vile în părţile cele maĭ radicate și maĭ pitorescĭ. Una din acele vile sĕmĕnă cu Charlottenhoff, de lângă Potsdam. Una din clădirile cele maĭ marĭ e Babizon, de unde se póte vede la mare depărtare, atâtŭ pe mare, câtŭ și pe uscatŭ.

Indată ce aĭ eșitŭ din aceste frumseţĭ artificiale, daĭ de o mulţime de mlăștinĭ, pline de buriene, marea e cenușiă și uniformă, când cerulŭ e ca lespia cum e adĭ. Câtŭ despre pavilionŭ, elŭ e măreţŭ: e construitŭ numaĭ în granitŭ și marmură. Rĕndulŭ de josŭ e de granitŭ, tăiatŭ în stilŭ egipteanŭ; colónele ce încungiură pavilionulŭ suntŭ negre și dintr'o bucată.

După prândŭ, prinţulŭ ne luă la preumblărĭ în direcţia Oranienbaum. Drumulŭ e fórte frumosŭ. La stânga, pe totŭ parcursulŭ, se întinde unŭ lanţŭ de vile și grădine ca și pe drumulŭ dela Altona la Blankenese.

Vila mareĭ ducese Maria, numită Jerghievsk, atrage privirile tuturora. La începutŭ Oranienbaum era reședinţa amiraluluĭ Mencicoff; acuma aparţine mareĭ-ducese Elena. Castelulŭ sĕmĕnă multŭ cu Peterhoff; clădirea principală are d'asupra unŭ felŭ de cupolă, care pórtă o coróna de conte înaltă de vre-o doue-decĭ picióre. Doue pavilióne suntŭ legate de clădirea principală prin galeriĭ. In faţa casteluluĭ se află o terasă; unŭ canalŭ conduce la mare. Căderile de apă lipsescŭ cu totulŭ. Cu tóte acestea vederea d'aci e maĭ frumósă ca la Peterhoff, pentru că Kronstadt-ulŭ, care se află în faţă cu cupolele sale, insulele fortificate și pădurile sale, forméză unŭ tablou din cele maĭ pitorescĭ. Impărţirea internă a castelului e fórte practică și plăcută.

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de învĕțătóre la școla de fetițe română elementară din Șimleulŭ Silvaniei susținută prin „Reuniunea femeilorŭ române selagiane“ se escrie concursŭ cu terminu până la 15 Augustŭ a. c. st. n.

Emolumentele impreunate cu acestŭ postŭ suntŭ: plată anuală de 360 fl. v. a. plătindă in rate lunare, cuartirŭ liberŭ în edificiulŭ școlei și lemne de încăldițŭ peste érnă.

Doritórele de a obține acestŭ postŭ au sĕ producă următórele documente:

1. Atestatŭ de botezŭ.
2. Testimoniu școlasticŭ, că au absolvatŭ preparandia și că au depusŭ esamenulŭ de cualificațiune, precum și atestatŭ despre ocupațiunea de pân'acum și despre purtarea morală.
3. Sĕ se dovedéscă că posede perfectŭ limba română în vorbire și scriere, de asemenea că vorbesce limba maghiară. Va fi preferită, care va proba, că posede și limba germană și e versată în lucrulŭ de mână.

Concursele instruite în modulŭ arĕtatŭ suntŭ a se trămite până la 15 Augustŭ a. c. st. n. la adresa subscrisului secretarŭ alŭ Reuniunei în Șimleulŭ Silvaniei (Sz. Somlyó).

Din ședința comitetului Reuniunei femeilorŭ române selagiane ținută în 28 Iuliu 1888.

Clara Maniu, președintă. A. Cosma, secretarŭ.